

מ"ת 61746/12/14 - מדינת ישראל נגד אברהם ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט רפאל יעקובי

11 אוגוסט 2015

מ"ת 61746-12-14

מ"ת 61782-12-14

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נורית לנגנטל (פ"מ י-ם, פלילי)

המבקשת:

נגד

אברהם ישראל

המשיב:

ע"י ב"כ עו"ד יאיר נהוראי

החלטה

1. עניינה של החלטה זו בשתי בקשות המשיקות זו לזו, שעניינן במצב הדברים כל עוד מתנהלים הליכים פליליים נגד המשיב בת"פ 61682-12-14.

2. בתיק הפלילי הנ"ל הוגש נגד המשיב כתב אישום, אשר בו הוא (מואשם לצד נאשם נוסף) בשורה ארוכה של עבירות, המתייחסות לסכומי כסף של מיליוני שקלים בקשר לעמותת "חזון ישעיה". המדובר בעבירות הבאות: קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, נסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, רישום כוזב במסמכי תאגיד, מרמה והפרת אמונים בתאגיד, גניבה בידי מנהל ועבירה לפי סעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000. כמו כן מואשם המשיב בשיבוש הליכי משפט, בכך שלאחר שנודע לו על החקירה, שהייתה אז סמויה, יצא מישראל בחודש ינואר 2012 ונמנע מלחזור אליה עד חודש אפריל 2012 במגמה להתחמק מן החקירה ואף ביצע פעולות שונות שתכליתן לשבש את החקירה.

3. הבקשה הראשונה היא "למעצר עד תום ההליכים המשפטיים ולחלופין שחרור בתנאים מגבילים". על אף כותרת זו, בדיון הפרוגנאלי לא עתרה המבקשת למעצר עד תום ההליכים, אלא להותיר על כנם תנאי השחרור שנקבעו ב-15.9.14 (במסגרת ה"ת 17016-08-12) כדלקמן:

א. צו עיכוב יציאה מהארץ והפקדת הדרכון.

ב. הפקדת 400,000 ש"ח.

בקשר לכך יצוין, כי בין הצדדים מוסכם כי המשיב יהיה רשאי לצאת מן הארץ אם יפקיד סכום שיבטיח התייצבותו למשפט.

4. הבקשה השניה היא "למתן צו זמני ברכוש עד תום ההליכים" לצורך חילוט שמתבקש במסגרת כתב האישום, בהינתן עבירות על חוק איסור הלבנת הון. גם כאן מדובר בבקשה להותיר על כנו מה שנקבע בעבר, אשר מכוחו תפוסים סכומי כסף שונים שנתפסו בבית המשיב (\$11,000, 10,000 יורו, 2,600

פאונד ו-2,900 ש"ח) ונמנע ביצוע דיספוזיציות בשלוש מחציות של דירות שבבעלות המבקש (המחצית השניה היא בבעלות אשתו) בירושלים ובקיסריה.

5. המשיב טוען כי במכלול הנסיבות יש לצמצם את הסכומים המוחזקים בידי המבקשת ואת הסכום שיידרש כתנאי ליציאתו מן הארץ. זאת גם לנוכח האופן שבו לדעתו יש להשקיף על מצב הדברים הלכאורי מבחינת סיכויי ההרשעה, גם משום שלטענתו די במה שקשור בדירות ובסכומי כסף מופחתים כדי להבטיח את מה שרלבנטי לעניין השחרור ממעצר, יציאה אפשרית מן הארץ וחילוט וגם בשל כך שמצב הדברים הנוכחי פוגע בהגנתו (במה שנוגע למימון הסניגור ומומחים כלכליים).

6. כאן המקום לציין כי מצב הדברים הנוכחי עומד על כנו מזה זמן ממושך, לנוכח העובדה שעניינים הקשורים בחומר הראיות הרב מנעו קיום דיון ראוי קודם לכן והביאו לבקשות שונות לדחיית דיונים שנקבעו.

7. לאחר שקילת המכלול הגעתי למסקנה כי יש להותיר על כנו את מצב הדברים הנוכחי (הנ"ל בסעיפים 3 ו-4) לגבי כל שעל הפרק.

8. לתוצאה דלעיל אני מגיע מכח שילובם של אלה:

א. הדרך שבה נבחנת השאלה אם יש ראיות לכאורה, שהיא מבט כולל על מכלול הראיות (ראו למשל בש"פ 8087/95 זאדה נ' מ"י, פ"ד נ(2) 133 (1996); בש"פ 2653/99 זיאד נ' מ"י, 26.4.99), תוך ש"אין זה מתפקידו של בית המשפט לעת זו לעסוק בניתוח מפורט ומדוקדק של הראיות המסבכות את המשיב בעבירות המיוחסות לו" (בש"פ 6187/95 מ"י נ' אל עבד, 17.10.95).

ב. בחינה של הראיות באופן האמור ומתוך מודעות ועירנות לטענות הסניגור ולפרטים הרלבנטיים. בחינה זו מביאה למסקנה כי יש ראיות לכאורה לגבי מה שנכלל בכתב האישום.

ג. במה שנוגע לקיום ראיות לכאורה נאמרו דברים נוקבים, תוך הפנייה לחומר ראיות רב, כבר בהחלטה מ-4.11.12 בה"ת 17016-08-12 הנ"ל, אשר רוב רובם תקף ושריר גם עתה. בנוסף למצוין לעיל בס"ק (א), הרי שמצב דברים זה מחזק את הגישה שלא להרחיב עתה יתר על המידה בקשר לכך.

ד. במה שנטען ע"י ב"כ המבקשת בדיון דנן יש ביסוס נוסף לקיומן של ראיות לכאורה, אשר על הרבה מתוכו לא חלק הסניגור. לגבי הטענות שהעלה בכל זאת הסניגור בנוגע לראיות, הרי שאין בו כדי לקעקע את התמונה המצרפית הלכאורית העולה ממכלול חומר הראיות. עוד יש לומר, כי טענות שונות שהעלה עשויות לכל היותר לעמוד לימין המשיב במסגרת התיק העיקרי ואין בהן להביא לתוצאה שונה לגבי מה שעל הפרק עתה. כך למשל לגבי טענות הקשורות ליחס

שבין התיק דן לבין מה שהודה והורשע בו יאשיהו פינטו בתיק שלו; כך לגבי הטענה כי אין להשקיף על סכומיהן של עבירות שונות כעל סכומים מצטברים אלא כעל שימוש חוזר באותם סכומים והוא הדין לטענה כאילו יש בפנייה לאיש מקצוע כדי למנוע אחריות פלילית של המשיב. כלפי הטענה האחרונה יש להוסיף, כי לפחות בשלב זה אין בה כדי לסייע למשיב גם משום שאותו איש מקצוע הוא הנאשם הנוסף בכתב האישום דן וגם לנוכח המוטיבציות הנחזות של המעורבים. עניין זה משליך גם על טענות העולות מענייניו של פינטו, במיוחד לנוכח האופן הלכאורי שבו התנהלו העניינים בעמותה, העולה מחומר הראיות.

ה. העובדה שבמצבים שונים, וגם כאלה הדומים לענייננו, ניתן אף לעצור נאשמים עד תום ההליכים, בעוד שכאן מדובר במגבלות מופחתות (וראו לעניין זה למשל החלטת כב' השופט י' עמית מ-30.9.03 בב"ש (מח', חי') 2707/03 מדינת ישראל נ' תענך וסעיף 16 להחלטה שניתנה בימים אלה (ב-10.8.15) בבית משפט זה ע"י כב' השופטת ת' בזק-רפפורט בתיק צ"א 46113-07-15 מדינת ישראל נ' פישר).

ו. העובדה שמדובר במשיב שמרכז חייו ומקום מגוריהם של בני משפחתו הוא בארה"ב. נתון זה מגביר את הסיכון של הימלטות מן ההליכים אם תהיה אפשרות יציאה מן הארץ שלא כנגד ערובות נכבדות במיוחד. חשש זה מתחזק לנוכח מה שמצוין בכתב האישום, שהמשיב כבר ניצל לכאורה מצב דברים זה בראשית שנת 2012 (כנ"ל בסעיף 2).

ז. לעניין הטענה כי במצב הדברים הנוכחי נפגעת הגנתו של המשיב בשל העדר משאבים כספיים, נראה כי יש ממש בטענות הנגד שהעלתה ב"כ המבקשת. טענות אלה מתבססות, בין היתר, על דברים שמסר המשיב עצמו בהזדמנויות שונות. ככלל, קשה לקבל טענה זו של המשיב משנמנע להגיש "תצהיר יכולת" בקשר לכך (וראו לעניין זה למשל בסעיף 15 להחלטה הנ"ל בעניין תענך). זאת במיוחד בהינתן הטענות הנ"ל של ב"כ המבקשת. על כך יש להוסיף, כי העובדה שמצב העניינים הנוכחי אינו מונע מן המשיב הפקת רווחים מן הדירות שבהן מדובר (כגון בדרך של השכרתן) מחזקת את המסקנה שגם בטענה האחרונה אין כדי להצדיק תוצאה סופית שונה.

9. **לנוכח כל האמור, השורה התחתונה לגבי שתי הבקשות שעל הפרק היא כמצוין לעיל, בסעיף 7.**

10. הפרקליטות מוזמנת ללשכתי לקחת את חומר החקירה והסניגור מוזמן למזכירות לקחת את המסמכים שהגיש במהלך הדיון.

ניתנה בהעדר הצדדים היום, כ"ו באב תשע"ה, 11 באוגוסט 2015.

המזכירות מתבקשת לשלוח ההחלטה אל באי כח הצדדים בדחיפות.

רפאל יעקובי, שופט